

meie pasterise taggasipõrkas; sest se olli õiete liinna müride al. Üks nisuggune tulline, suitsero raua tükki kunkus ühhe püssirohho fasti peale ja loi kate purruks katki. Sest olleks kül voinud hirmus suur kahjo sündida, ja olleksid keik innimesed, kes seal liggidal ollid, ehet tappetud ehet wiggaseks sanud, kui püssirohho fast olleks põllemia haffland. Agga kaks tükki meest, kes sest ei sulanud, et surm nende silma ees olli, kargasid kohhe fasti jure, kisfusid se pombi tükki wålja ja peässid nenda mitto innimest surma häädast.

6. Viimseks tähhendusseks olgo se, mis ka Karshi linnas sündis, ning kust sedda náme, et meie soldatid, ka keigetullisemas sõjavõitlemisses, ikka veel riistünnimesse armo meslespeawad. Kui alles veel selle voidetud linna ulitsattes tappeldi, kargas üks turgimees, sõariistad läes, ühhest maiast wålja. Kaks meie soldatid pannid jo püssid palge ja sihtisid tedda; agga kui näggiwad, et kaks naesterahwast temma járrel tullid, ja temmale nende käest haleda näoga armo pallusid, siis

nemmad lassid tedda rahhoga omma feed miinna. Sedda ja monda muud seddasugust wenne soldatide heldussest, teadvad selle linna rahwas teineteisele juttustada. Sest õige wapper mees on ka jummala kartlik ja peab ka waenlase maal ikka meles, et keik innimesed meie liggimesed on, olgo sõbrad ehet waenlased! —

Paljogi veel woiksimi teise wennewõde wahwaist teggudest juttustada ja meie woitlejatte armastusse truussest Keisri ja omma Maasto. Agga olgo sest seddapuhko kül. Mis muud siis veel kui peame Jummalat sündamest tännama, et Temma meie armolisest Keisri kui silmatärra hoidnud, kui ta mulloisse waenlase wasto sõddimas olli, ja temmale keikis paikus woimust annud, ja keik temma noud hästi korda saatnud. Peame Jssandat palluma, et Temma, nenda kui tännini, ka wõttakas eddespidi veel meie sõjaväge ehhitada woitmatta wahwusse, kannatusse, sannakuulmisse, Ülema Wallitseja, auüstamisse ja issama ar-